

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2310215853
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2310215853.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch, dieťa rodičov - matky: R. N. H., nar. X.X.XXXX, bytom H. nad S. 4, zastúpenej advokátkou: JUDr. Petra Štofková, so sídlom Nové Zámky, F. Rákocziho 12 a otca: V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. nad S. XX, o návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 15.12.2011 č.k. 16P/204/2010-143 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.12.2011 č.k. 16P/204/2010-148, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že:

Súd **n a r i a ě u j e** nasledovné predbežné opatrenie:

Otec maloletého **j e o p r á v n e n ý** stýkať sa s maloletým V. M. každý párný víkend v kalendárnom roku vždy v piatok v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod., v sobotu od 10.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že otec maloletého v stanovenom čase prevezme pred bytom matky a v stanovenom čase dieťa matke na rovnakom mieste vráti.

Matka **j e p o v i n n á** dieťa na styk riadne pripraviť a pripravené v stanovenom mieste a čase otcovi odovzdať.

V prípade, že sa styk v stanovenom čase nebude môcť z vážnych dôvodov uskutočniť, sú rodičia **p o v i n n í** navzájom sa o tejto skutočnosti bezodkladne informovať a dohodnúť náhradný termín stretnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd v celom rozsahu zamietol návrh otca na vydanie (správne nariadenie) predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal dočasnej úpravy styku s maloletým každý párný týždeň od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa riadne pripraviť a otcovi pred svojím bytom odovzdať a otec je povinný dieťa matke v súdom určenú dobu vrátiť.

Rozhodnutie prvostupňový súd s použitím § 102 ods. 1, § 75 ods. 4, 7, 8 a § 76 ods. 1 písm. c) O.s.p. vecne odôvodnil v podstate tým, že dospel k záveru, že nie je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Z vykonaného znaleckého dokazovania súd zistil, že je potrebné pred samotným rozhodnutím vo veci vykonať v prospech dieťaťa pohovory rodičov na odstránenie resp. zmiernenie problému v komunikácii tak, aby sa maloletý mohol bez obáv matky zo styku s otcom riadne stretávať a súd v dôsledku toho vydal výchovné opatrenie, ktorému sa majú rodičia aj s dieťaťom podrobovať v lehote troch mesiacov pred špecializovanými odborníkmi. Preto, aby nebol zo strany rodiča zmarený účel výchovného opatrenia, súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Následne dňa 15.12.2011 prvostupňový súd vydal opravné uznesenie 16P/204/2010-148, ktorým opravil iba formu rozhodnutia z rozsudku na uznesenie s tým, že v ostatných častiach ostáva predmetné rozhodnutie nezmenené.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletého, ktorým sa podľa obsahu domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a predbežné opatrenie o styku otca s maloletým nariadil. Argumentoval tým, že matka maloletého prestala rešpektovať ich dovtedy účinnú dohodu ohľadom styku takže sa už s ním nemôže stykať ako pôvodne každý druhý týždeň od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., čo platilo takmer štyri roky. Keďže syna už od 9.9.2011 nevidel, nakoľko mu matka v stretávaní bráni, podal svoj v poradí už druhý návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Poukázal na to, že zo znaleckého posudku znalkyne W. A. O. C., Y., ktorú súd pribral do konania, vyplýva potreba styku otca s maloletým. Táto znalkyňa sa pritom stretla so všetkými účastníkmi na rozdiel od klinickej psychologičky PhDr. S., na ktorej stanovisko sa odvoláva matka a ktorá neprizvala odvolateľa. Namietal, že vzhľadom na to, že matku maloletého dobre pozná, v rámci psychologického poradenstva v trvaní dve hodiny týždenne sa povaha matky nezmení a preto nariadenie psychologického poradenstva považuje za neefektívne, oddiaľujúce rozhodnutie súdu vo veci samej. Preto pokladá zamietnutie návrhu na vydanie predbežného opatrenia za nezákonné. Nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne upravil styk, je pritom v záujme zdravého vývoja maloletého z dôvodu, že od narodenia až do 9.9.2011 sa so synom pravidelne stretávali, syn býval v jeho domácnosti, stretával sa i s jeho rodinou. Poukázal na to, že dieťa u matky žije stereotypným životom, bez kontaktu s inými ľuďmi ako najbližšími rodinnými príslušníkmi. Dieťa sa tešilo na ich stretnutia, hrávalo sa so sestrou V. O., s deťmi priateľov otca i susedov vo dvore, kde majú viacero hračiek a detských zariadení. Tým, že súd návrh na vydanie predbežného zamietol, poškodil tým hlavne dieťa, ktoré vytrhol zo sveta, v ktorom sa cítilo dobre, kde sa o neho s láskou starali na čo sa celý týždeň tešil. Je uzavretý do mikrosвета matky, čo má značný vplyv na zdravý psychický vývin. Matka dieťaťu dokonca zobrala i mobilný telefón, ktorý mu zakúpil on za účelom zabezpečenia telefonického kontaktu a od 9.9.2011 vôbec nevie čo je so synom.

Matka ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu otca maloletého sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobu - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie otca maloletého má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 a § 102 ods. 2 O.s.p.), postupom bez naradenia odvolacieho pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a styk otca s maloletým dočasne predbežným opatrením upraviť.

Z obsahu spisu bolo zistené, že otec maloletého sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 13.8.2010 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zmenil doteraz platnú a účinnú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému V. M. tak, že by nariadil striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov o dieťa v mesačných intervaloch. Prvostupňový súd v základnom konaní uskutočnil niekoľko pojednávani, na ktorých boli vypočutí rodičia a nariadil tiež znalecké dokazovanie.

Zo znaleckého posudku súdom ustanovenej znalkyne W. A. O. C., Y., bolo okrem iného zistené, že predbežne neodporúča formu striedavej starostlivosti až po stabilizácii dieťaťa v školskom prostredí a postupnom dozrievaní jeho citových vzťahov k blízkeho okoliu, po 1. - 2. ročníku ZŠ by sa mohlo o striedavej starostlivosti uvažovať. Znalkyňa sa zároveň vyjadrila na otázku súdu ako odporúča upraviť styk rodiča s dieťaťom. Vzhľadom na postoj maloletého, že nechce u otca prespávať, odporúčala jeho želanie nateraz akceptovať. Ak by sa vysvetlila príčina tohto postoja a odstránila chyba, odporúčala pobyt dieťaťa u otca každý druhý víkend od piatku do nedele a v týždni medzitým jedno popoludnie. Ak ale dieťa má naozaj dôvod nespáť u otca, odporúčala styk každý druhý víkend v piatok od 14.00 hod. - 15.00 hod. do 17.00 hod. - 18.00 hod., v sobotu od 9.00 hod. do 17.00 hod. - 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 16.00 hod. - 17.00 hod. Cez prázdniny odporúčala pobudnúť u otca v súvislú dobu cca 14 dní napríklad po prvom ročníku, čo by mohla byť príprava na striedajú starostlivosť, ak sa dieťa i rodičia rozumne dohodnú. Pre súrodeneckú spolupatričnosť so sestrou V. a vzájomnú identitu je to žiaduce.

Na výzvu prvostupňového súdu znalkyňa doručila písomné vyjadrenie zo dňa 24.10.2011, v ktorom reagovala na vyjadrenia otca k znaleckému posudku. Uviedla, že vysvetlenie dieťaťa, že nechce spať na poschodovej posteli hore nie je pre ňu presvedčivé, nazdáva sa, že si to neželá matka a chlapec sa s ňou stotožňuje. V posudku sa vyjadrila tak, že ak by prenocovanie dieťaťa v byte otca naozaj vyvolávalo u neho traumatizujúce psychické stavy, možno to riešiť tak, že ho otec večer vráti matke a vezme ráno. Návrh otca na styk s dieťaťom v závere jeho vyjadrenia považovala za prijateľný. Otec v tomto vyjadrení navrhol, aby súd rozsudok upravil styk tak, že sa bude s dieťaťom stretávať každý párny týždeň v roku od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. a ďalej cez sviatky a prázdniny vo vymedzenom rozsahu.

V spise sa tiež nachádza správa z psychologického vyšetrenia podaná psychologičkou A.. S. na žiadosť matky maloletého. Psychologička vyšetřila dieťa dňa 5.10.2010 a 12.10.2010 v prítomnosti matky bez prítomnosti otca. Výsledkom psychologického vyšetrenia je, že maloletý je emočne labilný, jeho prežívanie je úzkostné s následnými obranami v popretí s regresívnym reagovaním, pasívnou agresiou. Dlhodobé stresujúce rodinné prostredie vytvára pôdu pre emočné zaťaženie s hlbokým vnútorným konfliktom. Toho času boli prítomné znaky frustrácie emočných potrieb s následnou úzkosťou viažúcou sa k existenčnej istote, k bezpečiu. Nespracované negatívne zážitky sú pre dieťa zdrojom vnútorného napätia a diskomfortu. Intrapsychický konflikt je sytený konfliktom lojality (pocit viny voči tomu rodičovi, ktorého dôveru zrádza ak s ním práve nie je). V závere psychologička v záujme zdravého vývinu maloletého odporučila nezaťažovať ho konfliktami, ktoré majú rodičia a vzhľadom k veku maloletého a jeho psychickému rozpoloženiu (citová nezrelosť a labilita) odporučila toho času uskutočniť návštevy s otcom pravidelne v blízkosti matky nie však proti vôli maloletého, pričom v nočnej dobe odporučila maloletému byť s matkou.

Prvostupňový súd túto psychologičku i vypočul na pojednávaní, pričom vo svojej výpovedi zdôraznila, že maloletý má k obojmu rodičom dobrý vzťah, ale v septembri 2010 mal ťažkosti s bežným prostredím svojho otca. Mal výhrady voči prostrediu, kde trávi čas, keď je s otcom. V tomto období sa javilo prespávanie maloletého v rodine otca ako traumatizujúce. Poukázala na to, že treba počúvať potreby dieťaťa a sledovať ich uspokojenie. Z vyšetrenia sa ukázala nalomená dôvera voči prostrediu otca. Dôvodom podľa nej bolo, že tam chýbajú putá medzi inými členmi rodiny. Strach maloletého z otca môže byť aj odrazom strachu matky z neho.

Z obsahu spisu bolo zistené, že styk otca s maloletým v rozvodovom rozsudku upravený nebol. Napriek tomu sa rodičia pôvodne dokázali dohodnúť a v priebehu asi štyroch posledných rokov sa otec s dieťaťom pravidelne stretával tak, že si dieťa vyzdvihol každý druhý piatok vždy o 17.00 hod. a dieťa vrátil matke nasledujúcu nedeľu rovnako o 17.00 hod. Podľa vyjadrenia otca potom ako bol matke doručený znalecký posudok od septembra 2011, matka mu dieťa odmieta odovzdať a trvá na tom, aby sa s ním stýkal iba v jej domácnosti v rozsahu dvoch hodín, toto otec odmieta akceptovať.

Z výpovede zástupkyne kolízneho opatrovníka na pojednávaní prvostupňového súdu dňa 2.11.2011 bolo zistené, že dňa 4.10.2011, vzhľadom na to, že dieťa samo prejavilo záujem, bol s ním vykonaný pohovor. Dieťa spomínalo situácie kedy mu otec niečo sľúbil a nesplnil a tým otca vyhodnotil ako otca, ktorý klame. Spomínal tiež situácie keď ho otec odovzdá babke a odíde a jemu potom vadí, že je s babkou a nie s otcom. Rovnako mal výhrady voči tomu, že u otca nie je akceptované jeho želanie ako sa chce hrať a tráviť voľný čas. Maloletý výslovne uviedol, že u otca nechce spať, lebo je tam poschodová posteľ. Keď mu povedali, že otec poschodovú posteľ rozložil, dieťa zostalo pozitívne prekvapené a povedalo, že tomu neverí. Keď sa ho spýtali na možnosť striedavej starostlivosti odpovedal, že keď otec po neho príde, tak s ním pôjde. Keď je s otcom sám, tak sa mu to páči. Neskôr by mohol u otca aj prespávať.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečiť dôkaz.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Podľa písm. b) aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Zákonodarca v cit. § 76 ods. 1 uvádza iba demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení. Preto je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne upraviť styk rodiča s dieťaťom.

V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd.

Pri rozhodovaní o rozsahu styku je pritom dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča a podobne.

V zmysle § 77 ods. 1 predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené relevantné skutočnosti a okolnosti prípadu, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne predbežne upravil styk otca s maloletým. Predovšetkým bolo v terajšom konaní nielen osvedčené, ale i preukázané, že vzájomné vzťahy otca a dieťaťa sú veľmi dobré a preto je daný nárok na vzájomné stretávanie sa otca a dieťaťa. Z dosiaľ osvedčeného nevyplýva, že by tento styk bol v rozpore so záujmami maloletého V. M.. Naopak z vykonaného dokazovania, najmä s poukazom na závery znalkyne, vyplýva potreba styku otca s dieťaťom. Je totiž v záujme maloletého dieťaťa, pokiaľ tomu nebránia žiadne závažné prekážky, ako je tomu i v danom prípade, aby si rozvíjalo a utužovalo citový vzťah s otcom i väzby na jeho rodinu a to i v medziobdobí, dokiaľ súd právoplatne o úprave styku rozhodne, čo môže trvať i niekoľko mesiacov. Otec sa s maloletým synom nestretol už od septembra 2011, pričom do právoplatného rozhodnutia vo veci môžu uplynúť ďalšie mesiace. V priebehu tohto

obdobia dochádza k narušeniu a oslabovaniu citových a rodinných väzieb dieťaťa, čo je nežiadúce. V danom prípade bola preto osvedčená danosť i druhého základného predpokladu pre nariadenie predbežného opatrenia a to existencia nebezpečia bezprostredne hroziacej ujmy na strane maloletého. Základné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia o styku otca s maloletým preto v danom prípade boli splnené.

Zostalo vyriešiť otázku rozsahu tohto styku. Vzhľadom na charakter predbežného opatrenia, ktorým sa upravujú pomery účastníkov iba dočasne a v nevyhnutnej miere, odvolací súd s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania považoval za vhodné a primerané, aby sa otec s dieťaťom dočasne stretával každý párnny víkend v kalendárnom roku vždy v čase od piatka od 14.00 hod. (po skončení vyučovania maloletého) a v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. Odvolací súd pritom rešpektoval skutočnosť, že maloletý V. M. sa opakovane vyjadril (pred psychologičkou, znalkyňou i zástupkyňou kolízneho opatrovníka), že nechce prespávať u otca a zo záveru psychologičky i znalkyne tiež vyplynulo, že toto prespávanie je v súčasnosti zrejme pre dieťa traumatizujúcim. Za tejto situácie odvolací súd považoval za nevyhnutné v rámci predbežného opatrenia, kedy neboli jednoznačne preukázané dôvody tohto odmietavého postoja dieťaťa a neboli odstránené jeho príčiny, upraviť styk otca s dieťaťom cez víkendy tak, že dieťa nebude u otca prespávať. Ak sa situácia zmení, dieťa si na prostredie u otca opätovne zvykne, prespávanie u neho prestane na neho pôsobiť traumatizujúco, bude možné, či už v rozhodnutí o styku vo veci samej alebo následne na základe zmeny pomerov styk upraviť i s prespávaním dieťaťa u otca.

Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že dieťa má k otcovi dobrý pozitívny vzťah, že celé roky sa bez problémov s ním počas víkendov stretávalo, pozná prostredie u otca i jeho rodinu i keď má k nej isté výhrady. Je preto v záujme dieťaťa, aby sa tieto citové a rodinné putá nespretfňali a dieťa tak nebolo vzťahovo ochudobnené. V konaní nebolo ničím preukázané ani osvedčené a nevyplýva to ani z doterajšieho stretávania sa otca s dieťaťom, že by bola daná potreba, aby sa stretávanie uskutočňovalo iba v domácnosti matky a za jej prítomnosti. Naopak bolo preukázané, že dieťa má k otcovi vybudovaný dobrý vzťah, v jeho prítomnosti sa cíti bezpečne a je ochotné s ním ísť i do miesta jeho bydliska. Takto napokon styk prebiehal asi 4 roky až do septembra 2011. Odvolací súd preto styk v bydlisku dieťaťa a prítomnosť matky dieťaťa pri styku nepovažoval za potrebnú a vzhľadom na konfliktné vzťahy rodičov, ktoré sa prenášajú na dieťa, ani za vhodnú.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, s použitím § 220 O.s.p. zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne upravil styk otca s maloletým V. M. v uvedenom rozsahu. Súd zároveň uložil matke povinnosť dieťa na styk v stanovenom čase riadne pripraviť a v určenom mieste otcovi odovzdať a naopak otcovi povinnosť dieťa v stanovenom čase v mieste bydliska matky vrátiť. V prípade, že by sa styk z vážnych dôvodov nemohol uskutočniť, súd uložil rodičom povinnosť navzájom sa o tejto skutočnosti bezodkladne vopred informovať a zároveň dohodnúť náhradný termín stretnutia v tom istom rozsahu.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.